

[Orla Møller.]

sig om de tre hovedpunkter: den økonomiske situation — den finanspolitiske situation kunne man også sige — situationen omkring skattepolitikken naturligvis og besparelspolitikken, og det vil sige, at jeg bliver nødt til i første omgang at afvise en hvilken som helst bebrejdelse for, at regeringen har taget andet med her i dag end selve udskrivningsprocenten. Vi var nemlig løbet ind i hele debatten alligevel. Det er på den baggrund, jeg mener, at det er både reelt og rigtigt, at man har lagt nogle forslag frem i forbindelse med denne debat.

Til hr. Poul Schlüters indlæg har jeg kun et par enkelte kommentarer. Den ene er den, at jeg med overmåde mildt sind skal finde mig i at blive betragtet som vildledt, så længe jeg ikke bliver tiltalt for at være demagog. Men jeg tror nok, hr. Poul Schlüter bliver nødt til at indrømme efter den meget grundige gennemgang fra finansministerens side, at der var reel baggrund for mine påstande i det første indlæg.

Den anden ting, jeg vil kommentere, er spørgsmålet om besparelsesbestrebelse. Her vil jeg godt som formand for det udvalg, der har arbejdet med disse ting, sige to ting: for det første har vi altid været indstillet på en positiv drøftelse og har med interesse afventet et hvilket som helst forslag, der kunne komme på dette område, og denne holdning har vi altså stadig væk. Så skylder jeg nok den kommentar, at når mødet i spareudvalget blev så forholdsvis kort sidste gang, var det delvis mit ansvar. Vi havde haft for kort tid til at studere det materiale, der var fremme, og jeg anså det også for at være rimeligt og rigtigt, at vi tog denne debat her og nu, men der er holdt muligheder åbne for, at vi kan dykke ned i disse konkrete ting, som regeringen har foreslået. Jeg vil også godt have lov til at sige det sådan: jeg mener, at det simpelt hen vil være en urimelighed over for alvorlige bestræbelser fra regeringens side, hvis ikke vi gjorde det.

I denne debat om besparelserne er jeg nødt til at sige også til hr. Enggaard, at vi fortsat vil bestræbe os for at føre yderligere ting igennem, og jeg er meget glad for det direkte tilsagn, vi fik fra økonomi- og budgetministeren om, at der absolut ikke er tale om, at man lægger sig til at sove på

de laurbær, der allerede er opnået, og at man har til hensigt at fastholde, at hvis der gennemføres en besparelse, skal den direkte komme skatteyderne til gode. Er der tale om de yderligere forbrugsafgifter, kommer de altså også ind i hele vurderingen af dette spørgsmål.

Jeg kunne have lyst til yderligere at sige til hr. Enggaard, at jeg forstod ikke afgørelsen i forbindelse med flytningen i det hele taget fra direkte til indirekte beskatning. For når man gør opmærksom på, at venstres principielle synspunkt er, at denne flytning skal finde sted, så er der jo en direkte lejlighed til i denne situation at sige: her er der sket et positivt skridt, som vi må kunne medvirke til. Jeg kunne i den forbindelse også godt have lyst til at sige, at der tilsyneladende hos venstre også er en positiv indstilling over for andre dele af den buket, som vi er blevet stillet over for fra regeringens side.

Fyns Tidende har en meget interessant leder i dag, hvori man ganske vist i den første del opfordrer oppositionen til blankt at afvise alle foreliggende forslag, men alligevel i slutningen — der er nogle, der kan både blæse og have mel i munden samtidig — kommer til, at problematikken omkring afgiften på salg af ejendomme er en nydannelse, som vil åbne for en skattekilde, hvor man er gået forsigtigt frem, og så sluttet der med, at det i den markedspolitiske situation ikke er uden aktualitet at beskæftige sig med forestillingen om gevinst for fast kapital. Der vil nok være forståelse for, at der søges lagt en dæmper herpå gennem en omsætningsafgift, hvis man da som modstykke kan undgå transportbelastningen. Det er da værd at overveje. Jeg nævner det, fordi det er et af de udtryk, der er kommet for, at man har vilje til at behandle tingene med elasticitet.

Så kunne jeg have brugt, jeg var lige ved at sige flere timer til at gå ind i den diskussion, som hr. Dahlgaard var inde på. Jeg skal blot gøre opmærksom på én ting, som jeg synes var vældig ækvilibrisk gjort: når man giver sig til at vurdere, hvad afgiftsforøgelserne skal veje op, så stiller man de nøjagtige udgifter til de nye lovforslag op på anden side. Det kan man vitterlig efter min opfattelse ikke gøre. Hvis man vil manipulere sådan med de forskellige udgiftsposter